

תלמודו בידו

דף כז עמוד ב

**א] אלו תקנות תקנו על כל המתים כדי שלא לבייש
אחרים ?**

ב] האם מספידים את המת בחול המועד ?

ג] מי הם הפטורים מלעמוד בפני הנשיא ?

**ד] האם מותר לאכל לאכול משלו, ועד מתי מותר
למנחמים לשבת אצל האבל ?**

**ה] נמצא מת בעיר, האם בני העיר מותרים בעשיית
מלאכה ?**

- א] 1.** מוליכים את סעודת ההבראה בסל פשוט, ולא בסל של כסף וזהב.
2. משקים בבית האבל בזכוית צבועה, ולא בזכוית לבנה.
3. מכסים פני המתים [שבתחילה היו מגלים פני העשירים, כיון שפניהם אינם שחורים].
4. מוציאים את המת לקבורה במטה של מתים, ולא בדרגש העשוי עור.
5. מניחים מוגמר תחת כל המתים [ולא רק תחת חולי מעיים שמתו, כדי להפיג הריח הרע].
6. מטבילים בגדי נשים שמתו, ולא רק של נשים שמתו בנידותן.
7. מטבילים בגדי כל האנשים המתים, ולא רק של אלו שמתו והם זבים.
8. עושים תכריכים מפשתן או בגדי קנבוס, מפני שהם זולים.

**ב] תלמיד חכם, מספידים בפניו, או ביום השמועה על פטירתו. וכן בחנוכה ופורים.
אך אין מספידים ברחוב, כדי שלא להרגיל את ההספד לעמי הארץ.**

ג] אבל וחולה. וכשעומדים בפני הנשיא, לכולם אומר הנשיא שבו, חוץ מאבל וחולה.

**ד] לאכול משלו: ביום הראשון לאכלו אסור לו לאכול משלו, אלא אוכל משל אחרים.
מנחמים: כיון שהאבל נענע ראשו לאות שהתנחם, אין למנחמים לשבת אצלו עוד.**

**ה] אסורים עד הקבורה. והעושה מלאכה חייב נידוי.
אך אם יש חבורות שונות בעיר, וכל אחת אחראית לקבורת מתיה, ומת
זה אינו בן חבורה זו, מותרים בעשיית מלאכה.**